

EUROOPAN JA MAAILMAN HISTORIA

SISÄLLYSLUETTELO

Tervetuloa Euroopan ja maailman historian oppiaineeseen . . .	1
Henkilökunta	2

Tutkimus ja opetus

Kirjojen äärellä	6
Suomen ja Namibian yhteenkietoutuneet tarinat	8
Näyttelymedian, museoiden ja kokoelmien historiaa	10
Tulevaisuusajattelun ja tekniikan historiaa	11
Liikkuvuus	12
Historialliset eläimet	14
Kolonialismin historiaa	15
Kylmä sota ja kulttuuri	16
Historiakulttuuri ja historiapolitiikka	17
Yli 10 vuotta Tiedepiiriä	18

Työelämä ja opinnot

Maisteriopintoja ja elämää valmistumisen tuolla puolen	19
Matka maisteriksi – sivuaineista uudenlaisia lähestymistapoja graduun	20
Emhin maisteriopinnot – valinnanvaraa ja mahdollisuuksia . . .	21
Historioitsija työelämässä – tiedonhallintaa valtionhallinnon ytimessä	22
Maisteriopinnot Euroopan ja maailman historian oppiaineessa	24
Monia suuntia tulevaisuuteen	25

TERVETULOA EUROOPAN JA MAAILMAN HISTORIAN OPPIAINEESEEN - TUTTujen KESKEN EMHIIN!

Emhin opetus ja tutkimus keskittyvät yhtäältä Euroopan historiaan ja toisaalta Euroopan ja muun maailman välisen vuorovaikutuksen historiaan. Teema-, aikakausi- ja aluevalikoimamme on lähes rajaton. Moni meistä tarkastelee historiallisesta näkökulmasta aikamme polttavia ongelmia kuten ympäristökriisiä, kansainvälisiä konflikteja ja eriarvoisuutta polarisoituvassa maailmassa. Tarkastelemme menneisyyttä moninäkökulmaisesti huomioiden ilmiöiden kulttuurisia, taloudellisia, sosiaalisia, poliittisia ja ekologisia ulottuvuuksia.

Vahvimpia alojamme ovat

- liikkuvuuden ja monikulttuurisuuden historia
- tiedon, tieteen ja tekniikan historia
- ihmisen ja muiden eläinten vuorovaikutus ja monilajinen historia

Tervetuloa menneisyyttä uteliaasti ja ehtymättömällä innolla tarkastelemaan joukkoomme!

Emhin väki

HENKILÖKUNTA

Taina Syrjämaa, professori

Keskityn tällä hetkellä eläinhistoriaan, monilajisuuteen ja kestävyyteen. Muita teemojani ovat mm. edistysuskon, turismin ja näyttelymedian historia, historiallinen tilallisuus, kaupunkihistoria ja Italian historia. Viihdyn erityisesti 1800-luvulla.

Leila Koivunen, professori

Olen kiinnostunut eurooppalaisten Afrikkaa koskevista käsityksistä ja tiedoista 1800-1900-luvulla. Olen tutkinut mm. Afrikan kuvittamista, ”eksoottisten” esineiden keruuta ja esittelyä, Suomi-Namibia-suhdetta sekä suomalaisten suhdetta kolonialismiin.

Pertti Grönholm, yliopistonlehtori

Olen yleisen historian dosentti ja historian yliopistonlehtori. 1900- ja 2000-lukuja koskevat tutkimusteemani ulottuvat historiapolitiikan ja historiakulttuurin tutkimuksesta tekniikan historiaan ja populaarikulttuurin tutkimukseen.

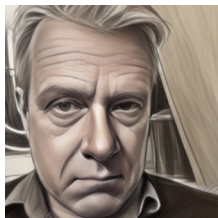

Pia Koivunen, yliopistonlehtori

Olen Euroopan ja maailman historian yliopistonlehtori ja Venäjän historian dosentti. Tutkimus- ja opetusteemoihini kuuluvat Venäjän ja itäisen Euroopan historia, megatapahtumat, kulttuuridiplomatia, kokemushistoria, kylmä sota, urheilun poliittisuus ja muistinpoliittikka.

Janne Tunturi, yliopistonlehtori

Olen yliopistonlehtori ja kirjahistorian dosentti, jonka tutkimukset ovat liittyneet kirjojen lisäksi aatehistoriaan ja historiankirjoituksen omaan historiaan 1700–1900-luvuilla.

Reetta Humalajoki, akatemiaticutkija

Olen akatemiaticutkija ja tutkin alkuperäiskansojen ja asutuskolonialismin lähiiistoriaa, erityisesti Pohjois-Amerikassa. Olen kiinnostunut mm. aktivismista ja solidaarisuudesta. Johdan myös Koneen säätiön rahoittamaa hanketta kulttuuriseen omimiseen liittyen.

Johanna Skurnik, akatemiaticutkija

Toimin akatemiaticutkijana ja olen erikoistunut tiedon ja tieteen historiaan erityisesti maantieteellisen tiedon, karttojen ja kartoittamisen historian kontekstissa sekä kolonialismin, dekolonisaation ja kehitysyhteistyön historian konteksteissa.

Juha Haavisto, tutkijatohtori

Tutkin Koneen säätiön ja Suomalaisen Tiedeakatemian rahoittamana pohjoismaista metsähistoriaa aatehistoriallisesta näkökulmasta keskittyen erityisesti taloudellisen voitontavoittelun ja ympäristöajattelun väliseen ristiriitaan.

Hanna Mazheika, Senior Researcher

I am a historian of the early modern period. My research interests lie in the field of cultural and religious exchanges between Eastern and Western Europe, specifically between the Grand Duchy of Lithuania and Protestant states.

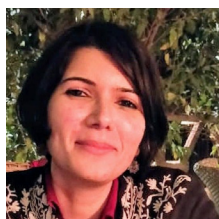
Raita Merivirta, dosentti

Tutkin Suomen ja Namibian yhteistä historiaa ja tiedontuotantoa Koneen Säätiön rahoituksella. Muita tutkimusaiheitani ovat (jälki)koloniaalinen kirjallisuus, historiallinen elokuva ja pohjoismainen kolonialismi.

Mikko Myllyntausta, tutkijatohtori

Olen tutkijatohtori ja erikoistunut tutkimuksessani tiedonhistoriaan, eli tiedon tuottamiseen ja liikkumiseen menneisyydessä. Aiheinani olen tutkinut 1800-luvulta niin Tyynenmeren koloniaalista historiaa kuin populaarin tiedon levittämistä Suomessa.

Ranjana Saha, Senior Researcher

I am a Senior Researcher and MSCA COFUND Fellow at TIAS and Department of European and World History. My research interests include social history of medicine in colonial India, motherhood and child healthcare, decoloniality, exhibitions and transnational histories.

Nora Schuurman, erikoistutkija Sr.

Olen yhteiskunnallisen ja kulttuurisen eläintutkimuksen dosentti ja erikoistunut lajienvälisten suhteiden tutkimukseen. Tämänhetkisisissä hankkeissani tarkastelen metsää monilajisena kotina sekä käsitteitä eläinten kivusta.

Mikko Toivanen, tutkijatohtori

Olen Suomen Kulttuurirahaston rahoittama postdoc-tutkija. Erikoisalaani ovat Aasian siirtomaa-historia sekä moderni transimperiaalinen historia. Alkavassa hankkeessani tutkin suomalaisen metsänhoidon historiaa globaalissa kehyksessään.

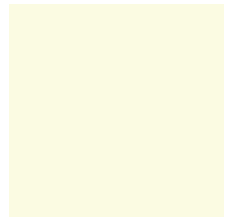
Salla Tuomivaara, tutkija

Olen taustaltani sosiologi ja tutkinut sosiologian eläinkäsityksiä. Työskentelen hankkeessani *Kun ihminen lakkasi olemasta eläin – Eläin, eläimellisyys ja ihminen-eläin-ero sosiologiassa ja antropologiassa ennen ja jälkeen toisen maailmansodan*.

Auvo Kostiainen, emeritusprofessori

Olen emeritusprofessori vuodesta 2014. Jatkan siirtolaisuuden (Pohjois-Amerikka; suomalaiset Venäjällä ja Neuvostoliitossa) sekä matkailun historian tutkimusta. Uusin kirjani on *The Roots of John Morton in Finland – A Study in History and Genetic Genealogy*.

KIRJOJEN ÄÄRELLÄ

Pidämme vanhoista kirjoista ja olemme kiinnostuneita myös uusimpien kirjojen historiasta. Kirjahistoria on kirjallista kulttuuria laajasti tarkasteleva tutkimusala, jossa huomio kiinnittyy niin kirjojen tuottamisen, levittämisen, lukemisen, keräämisen kuin niiden vaikutuksen historiaan. Kirjoja voidaan lähestyä historian tutkimuksessa lukuisista näkökulmista: niissä on

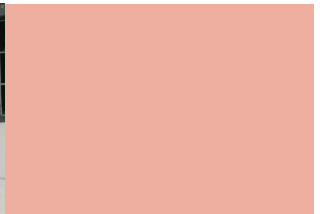
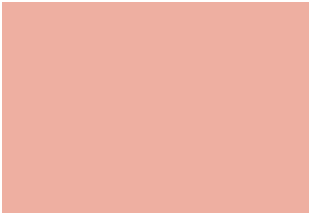
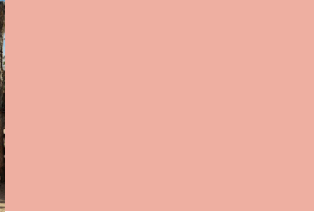
kiinnostavaa paitsi niiden sisältö myös käsin kosketeltava materiaalisuus ja lukijoiden niihin jättämät jäljet ja lukemisen merkit. Kirjojen kannet, niiden kuvitus, sidokset ja niihin tehty lukijoiden merkinnät voivat kertoa yhtä paljon menneisyydestä kuin varsinaiset tekstit. Myös kirjakokoelmien ja kirjastojen tarinat kertovat kerääjiensä arvoista, intresseistä ja yhteyksistä maailmalle.

Olemme opettaneet kirjahistoriaa viimeisen 20 vuoden aikana useilla kursseilla. Viime vuosikymmenellä organisoimme Turun kaupunginkirjaston 1800–1900-luvun taitteessa kootun ”vanhan kokoelman” tutkimus- ja luettelointihanketta. Kaupunginkirjaston kokoelma on kansainvälinen ja monikielinen kirjojen aarreaitta, josta on iloa vaikkapa graduntekijöille. Nyt suunnittelemme tietosanakirjojen historiaan liittyviä julkaisuja ja hankkeita.

Kirjalähetystyöä Phoenix-kirjastossa keuhäällä 1921

SUOMEN JA NAMIBIAN YHTEENKIETOUTUNEET HISTORIAT

Oppiaineessa toimii Koneen Säätiön rahoittama tutkimushanke, jossa tarkastellaan Suomi-Namibia-suhteen historiaa. Maantieteellisesti toisistaan kaukaiset ja kulttuurisesti erilliset Suomi ja Namibia muodostavat historiallisesti mielenkiintoisen kombinaation. Suomen Lähetysseura aloitti lähetystyön vuonna 1870 Owambon alueella (tunnettiin tuolloin Ambomaana) nykyisessä Pohjois-Namibiassa. Työ on jättänyt vahvat jälkensä alueen kulttuuriseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen. Suomalaisilla oli myös keskeinen rooli Namibian itsenäistymisprosessissa 1900-luvun lopulla.

Myös Namibia on ollut Suomelle merkityksellinen. Lähetysseuran pitkäaikaisen työn myötä Suomeen virtasi monenlaista kirjallista ja kuvallista informaatiota sekä esi-
neistöä, jotka muodostivat varhaisen Afrikka-kuvamme pohjan. Owambo oli pitkään suomalaisten parhaiten tuntema Afrikan kolkka.

Tutkimushankkeessa työskentelee tutkijoita sekä Suomesta että Namibiasta. Tutkijoiden erilaiset

kulttuuriset taustat ja kielitaidot mahdollistavat yhteenkietoutuneiden historioiden tutkimisen yhteistyössä. Hankkeessa pyritäänkin hyödyntämään rinnakkain esimerkiksi suomenkielisiä arkistoaineistoja ja Namibiassa oshiwambon kielellä tehtäviä haastatteluja, joissa kerätään tietoa namibialaisen kulttuuriperinnön muutoksista ja namibialaisten rinnakkaiselosta suomalaisten kanssa.

Lisätietoja

<https://sites.utu.fi/finnam/>

NÄYTTELYMEDIAN, MUSEOIDEN JA KOKOELMIEN ÄÄRELLÄ

Wikimedia Commons

Postikortti Pariisin maailmannäyttelystä 1889

Oppiaineen piirissä on monipuolista museoiden, näyttelyiden ja esinekokoelmien historiaan liittyvää tutkimus- ja opetustoimintaa. Olemme kiinnostuneita museoista ja näyttelyistä esille asettamisen mediana, jolla on ollut keskeinen asema tuotettaessa ja esittäessä monenlaista tietoa. Sekä lyhytkestoiset näyttelyt että pysyvät museot ovat olleet paikkoja, joissa kohtaavat tiede, taide, koulutus, viihde, politiikka ja elinkeinoelämä.

Näyttelyinstituutio on perusolemukseltaan kansalliset rajat ylittävä:

näyttelygenret käytäntöineen siirtävät maasta ja maanosasta toiseen, ja näyttelyissä kohtaavat erilaiset ihmiset, aatteet ja esineet, toisinaan keskiössä ovat myös eläimet tai kasvit. Oppiaineessa on tutkittu muun muassa 1600-luvun kuriositeettikabinetteja, 1800-luvun näyttelymedian käytäntöjä, maailmannäyttelyissä ilmenevää edistysuskoa sekä kaukomaiden eksoottisten esineiden päätymistä suomalaiskokoelmiin ja -näyttelyihin.

TULEVAISUUSAJATELUN JA TEKNIIKAN HISTORIAA

Euroopan ja maailman historian oppiaineessa on tutkittu utopisen ajattelun yhteyksiä eurooppalaisen kulttuurin nostalgiseen menneisyssuhteeseen, edistysajattelun historiaa sekä ideologioihin sisältyneitä tulevaisuuskäsityksiä esimerkiksi poliittisessa retoriikassa ja historiakertomuksissa. Menneiden kuvitelmien ja toiveiden lisäksi tulevaisuus on läsnä historian tutkimuksessa, koska menneisyyden merkitys liittyy usein oman aikamme tulevaisuutta koskeviin kysymyksiin. Historia voidaan tästä näkökulmasta ymmärtää tulevaisuuteen ulottuvina kertomuksina ihmisenä olemisesta ja toiminnasta.

Tekniikan kehitys, sen kuvittelu ja ennakointi sekä tulevaisuusajattelu ovat kytkeytyneet toisiinsa vahvasti etenkin länsimaaisessa kulttuurissa. Teknisten järjestelmien, laitteiden ja käytäntöjen vaikutus ympäristöömme ja elämäntapaamme on syvälinen ja laaja-alainen. Media, taide ja populaarikulttuuri ovat ennakoineet ja käsitelleet monia tekniikan mahdollisuuksia ja riskejä kauan ennen kuin monista nykyisistä laitteista ja palveluista

on tullut arkeamme. Teknologisen ajattelun ja tekniikan itsensä ohella historian tutkimukselle otollisia tutkimuskohteita ovat mielikuvat, odotukset ja tunteet, joita teknologiaan ja sen vaikutuksiin on aina liittynyt.

Käsitykset ja tunteet heijastavat suhdettamme tekniikkaan, mutta myös vaikuttavat siihen, miten tekniikkaa kehitetään ja omakсутaan. Aihepiiriä on tutkittu projektissa *Puhuvat koneet – elektroninen ihmisääni tunteiden ja itseymmärryksen tulkkina 1960–2020* (Koneen Säätiö, 2018–2022), jossa tutkijat keskittyivät ihmistä jäljittelevän tekniikan historiaan ja nykyisyyteen.

Tutkimushankkeen kotisivut

<http://talkingmachinesproject.wordpress.com/>

LIKKUVUUS

Liikkuvuus on Euroopan ja maailman historian oppiaineen keskeisiä, pitkäaikaisia tutkimusteemoja ja näkökulmia. Liikkuvuus voidaan ymmärtää monin eri tavoin: se voi olla konkreettista ihmisten, eläinten, tavaroiden ja aatteiden liikettä, mutta myös laajempi näkökulma ja lähtökohta tutkimukselle. Liikkuvuuden näkökulma haastaa käsityksen menneisyyden pysähtyneisyydestä ja korostaa ylijärjestelmien verkostojen sekä kulttuurisen vuorovaikutuksen merkitystä historiassa. Myös menneisyyden maailma eli jatkuvassa liikkeessä.

Oppiaineessamme liikkuvuutta on tutkittu eri aikoina monenlaisista näkökulmista. Erityisesti suoma-

laista siirtolaisuutta Pohjois-Amerikkaan on tutkittu vuosikymmenten varrella runsaasti. Tutkijoita ovat kiinnostaneet muun muassa amerikansuomalaisten kulttuurielämä, integraatio ja poliittinen radikalismi. Viimeaikaisessa siirtolaisuustutkimuksessa ovat näkyneet mm. sukupuolen ja rasismien teemat. Oppiaine on ollut uranuurtaja myös matkailun historian tutkimuksessa. Matkailun tutkimus on keskittynyt erityisesti nykyaikaisen matkailun muotojen syntyyn ja eriytymiseen, vierautta koskevien mielikuvien muotoutumiseen sekä virtuaalimatkailuun. Viime vuosina liikkuvuuden näkökulmasta on tarkasteltu paitsi ihmisten myös tiedon, tieteen

Suomalaisia siirtolaisia Pohjois-Amerikassa 1900–1920-luvuilla

ja esineiden historiaa. Tutkimuskohteina ovat olleet esimerkiksi Eurooppaan ja Suomeen tuotujen ”eksoottisten” esineiden kokoelmat, tieteellisen tiedon kerääminen ja kierto, kansainväliset tapahtumat liikkuttajina sekä kansainvälisissä verkostoissa, kuten lähetystyössä tai ammattilaisyhteisöissä, liikkuneet suomalaiset. Tutkijat ovat haastaneet käsityksen kansallisvaltiosta tutkimuksen itsestään selvänä viitekehyksenä ja pohtineet liikkuvuuden historiaa yllirajaisista näkökulmista.

Liikkuvuus näkyy myös opetuksessamme. Opinnäytteissä voi hyödyntää oppiaineen siirtolaisuus- ja matkailututkimuksen ainutlaatuisia aineistokokoelmia. Euroopan ja

maailman historian opiskelu antaakin erinomaiset valmiudet esimerkiksi maahanmuutto- ja monikulttuurisuuskysymyksiin liittyvän asiantuntijuuden kehittämiseksi. Siirtolaisuus, kaupungistuminen sekä konfliktien ja ympäristökatastrofien aiheuttama pakolaisuus ovat ajankohtaisia ilmiöitä, jotka muovaavat perusteellisesti maailmaamme. Näiden ilmiöiden historiaa ymmärtäville asiantuntijoille on tulevaisuudessa yhä enemmän tarvetta.

Kuvat Siirtolaisinstituutti, Kalervo Mustosen kokoelma, Eino Simosen kokoelma

HISTORIAALLISET ELÄIMET

KAMU Espoon kaupunginmuseo

Eläimet ovat ilmestyneet historiantutkimukseen tuntevina subjekteina, oman elämänsä keskipisteinä ja aktiivisina toimijoina vasta hiljattain. Historia, kuten muutkin tieteet, ovat pitkään olleet hyvin ihmiskeskeisiä. Elämä ja yhteisöt ovat kuitenkin väistämättä aina monilajisia koostuen ihmisistä, muista eläimistä, kasveista ja fyysisestä ympäristöstä. Kaikki myös vaikuttavat alati toisiinsa.

Tarkastelemme monilajisen yhteiskunnan kulttuurisia, taloudellisia, ekologisia ja eettisiä kysymyksiä erityisesti 1800-luvulta lähtien.

Ernst Ovesén/Museovirasto

Tutkimme niin lemmikkieläinten, tuotantoeläinten kuin villieläinten historiaa. Historiallisten aineistojen lukeminen toisin ja näkemysten uudelleenarviointi on pitkä prosessi ja vaatii vielä paljon tutkimusta. Historiallista tietoa tarvitaan, jotta voimme käsittää, miten ja miksi nykyiseen ekokatastrofiin on päädytty, ja jotta voimme avata uusia tulevaisuudensuuntia.

KOLONIALISMIN HISTORIAA

Kolonialismin tutkimus on nous-
sut viime vuosina uudella
tavalla ajankohtaiseksi muun
muassa globaalien dekolonisaa-
tiovaatimusten myötä. Suurten
imperiumien rinnalla on alettu tut-
kia myös pienempien toimijoiden,
kuten Pohjoismaiden, osallisuutta
kolonialismiin. Oppiaineessamme
on tutkittu monia britti-imperiumiin
liittyviä kolonialismiteemoja,
mutta toisaalta myös Venäjän val-
lan alaisuudessa eläneiden suoma-
laisten kolonialismikokemuksia.
Tutkimuksissa on tarkasteltu muun
muassa tiedonmuodostuksen proses-
seja, kolonialistista lastenkirjalli-
suutta, kulttuurisia vuorovaikutus-
tilanteita ja lähetystyön suhdetta
kolonialismiin.

Vuonna 2021 julkaistiin oppi-
aineen piirissä toimitettu *Finnish
Colonial Encounters* -teos, jossa
tarkastellaan suomalaisten toimintaa
osana eurooppalaisia koloniaalisia
hankkeita sekä kolonialismin näky-
vyyttä ja vaikutuksia Suomessa.
Kesällä 2024 ilmestyi Suomi-
Namibia-suhteen koloniaalisia piir-
teitä käsittelevä kokoomateos.
Kolonialismiaiheet ovat säännölli-
sesti mukana perustutkinto-
opetuksessa, ja järjestämme myös
tutkijoille suunnattua kolonialismin
historian seminaaria.

Gallen-Kallelan museo

Akseli Gallen-Kallela perheineen vietti pitkiä aikoja siirtomaa-ajan Afrikassa, erityisesti Brittiläisessä Itä-Afrikassa.

KYLMÄ SOTA JA KULTTUURI

Kylmä sota on usein nähty yhteiskuntajärjestelmien välisen talouskilpailun ja asevarustelun värittämänä konfliktina. Niiden rinnalle ovat kuitenkin noussut ymmärrys siitä, että konfliktin ytimessä olivat myös arvot, asenteet, uskomukset ja maailmankuvat, joita kulttuurin ja taiteiden avulla välitetään. Kulttuuria ja taiteita hyödynnettiinkin kylmän sodan taistelussa välineellisesti omien tavoitteiden saavuttamiseksi.

Valtioiden pyrkimyksiä vaikuttaa toisten maiden kansalaisten mielialoihin kulttuurin ja taiteiden keinoin kutsutaan kulttuuridiplomatiaksi. Kulttuuri- ja tiedevaihtohjelmia, näyttelyitä, taidekiertueita, juhlia ja tapahtumia hyödynnettiin suhteiden ylläpitoon valtioiden välillä, mutta ne toimivat myös vaikuttamisen välineinä.

Kulttuuridiplomatia nousi tärkeäksi välineeksi etenkin kylmän sodan vuosina, jolloin Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton muodostamat kapitalistinen ja sosialistinen leiri pyrkivät välttämättään suoria aseellisia konflikteja keskenään. Erilaisen kulttuuritapahtumien, kulttuurin tuotteiden ja kulttuurivaihdon avulla

kilpailtiin oman yhteiskuntajärjestelmän paremmuudesta ja yritettiin rakentaa houkuttelevaa imagoa omasta maasta.

Yliopistonlehtori Pia Koivusen johtamassa, Suomen Akatemian rahoittamassa Mission Finland -projektissa tutkittiin vuosina 2020–2024 Yhdysvaltojen, Ison-Britannian, Neuvostoliiton ja niiden liittolaisten Suomeen kohdistamaa kulttuuridiplomatiata ja propagandaa kylmän sodan vuosina 1945–1991. Projektissa vertailtiin, kuinka eri maat pyrkivät vaikuttamaan suomalaisten mieliin ja sydämiin, millaisia kulttuuritapahtumia ne Suomeen toivat ja kuinka suomalaiset vastaanottivat idän ja lännen vaikutusyritykset.

<https://missionfinland.utu.fi/>

HISTORIAKULTTUURI JA HISTORIAPOLITIikka

Historiakulttuuri tarkoittaa sitä, miten historiallinen tieto ja historialliset kertomukset ovat osa yhteiskuntaa niin politiikan, työn, harrastusten, viihteen, taiteen, median ja koulutuksen kautta. Historiapolitiikka puolestaan tarkoittaa historiallisen tiedon käyttöä ja tutkimuksen ohjailua poliittisissa tarkoituksissa.

Historialliset kertomukset sekä legendat, kuvat ja symbolit ovat yhteisöille tärkeitä kulttuurisia työkaluja. Ne ovat tärkeitä niin modernille kansallisvaltiolle, niiden muodostamille ylläpitäville yhteisöille, kuin valtioiden sisällä paikkaansa etsiville vähemmistöillekin. Historiallisten kertomusten avulla ihmiset ja yhteisöt rakentavat ja ylläpitävät identiteettiä, jonka tärkeimpiä ulottuvuuksia on jaettu käsitys yhteisön menneisyydestä. Historian uskotaan vastaavan esimerkiksi kysymyksiin ”keitä me olemme”, ”millaisia me olemme”, ”mistä me tulemme” ja ”mihin me olemme menossa”.

Yhteisöjen itselleen rakentamat kertomukset luovat paitsi yhteenkuuluvuutta ja identiteettiä, myös

Pertti Grönholm

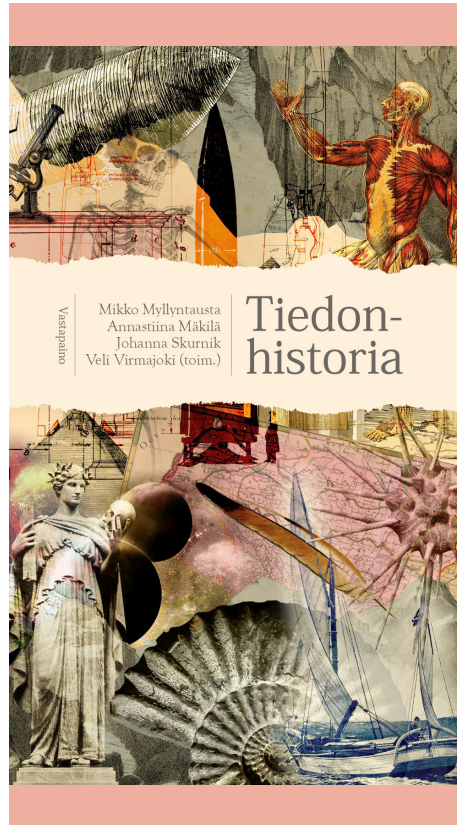
rajoja ja ulossulkevia näkökulmia. Ristiriita näkyy esimerkiksi kansakuntien ja ryhmien keskinäisissä historiakiistoissa, joissa historiaa käytetään vaikkapa toisen osapuolen syylistämiseen.

Niin historiakulttuuria kuin historiapolitiikkaa on tutkittu pitkään Euroopan ja maailman historian oppiaineessa, tutkimuksen aihepiirien vaihdellessa kulttuurisesta muistamisesta, esimerkkinä nostalgian tutkimus ja muistomerkki-kiistat, historian ja politiikan kytköksiin, esimerkkinä ideologisoitu historiankirjoitus Neuvostoliitossa.

YLI 10 VUOTTA TIEDEPIIRIÄ

Tiedepiiri-tutkimusryhmä on koontunut jo vuodesta 2012 alkaen. Eri alojen tutkijoiden lisäksi mukana on ollut myös opiskelijoita. Tapaamisemme ovat olleet hauskoja: olemme lukeneet opinäytteiden käsikirjoituksia, käyneet tutustumiskäynneillä, puhuneet vaikeista teoreettisista kysymyksistä ja päätyneet piknikille. Olemme myös järjestäneet tieteen ja tiedon historiaan liittyviä luentokursseja, opetusvierailuja ja seminaareja sekä tehneet yhteistyötä monien eri alojen tutkijoiden kanssa.

Nykyisin Tiedepiirin aloina ovat tieteen, tiedon ja tekniikan historiat. Samat teemat näkyvät historian aineopinnoissa. Niistä on helppo jatkaa Euroopan ja maailman historian syventäviin opintoihin, joita voi suorittaa osallistumalla piirin toimintaan. Olemme kiinnostuneita niin tiedon muotoutumisen prosesseista kuin maailmankuvien historiasta. Tarkastelemalla sitä, millaisin periaattein tietoa on hankittu ja tiedettä on tutkittu eri aikoina, voimme ymmärtää, kuinka erilaisia tietorakenteita vakiinnutettiin ja haastettiin.

Mikäli tarvitset tieteen, tiedon tai tekniikan historian asiantuntijaa, autamme mielellämme. Suosittelemme käymään ensiksi sivuillamme:

<https://blogit.utu.fi/tiedepiiri/>

SARA LENKKERI: MAISTERIOPINTOJA JA ELÄMÄÄ VALMISTUMISEN TUOLLA PUOLEN

Suoritin maisteriopintoni oppiaineessa vuosina 2021–2023. Opintoni keskittyivät etenkin ympäristöä ja politiikkaa koskeviin teemoihin. Sivuaineinani olivat psykologia ja sosiaalitieteet, ja opiskelin myös saksan kieli- ja viestintäopintoja. Toimin lisäksi järjestöaktiivina Kritiikissä ja Humanitaassa.

Opintojen lopulla suoritin harjoittelun ammattijärjestö Specia – Asiantuntijat ja esihenkilöt ry:llä. Tehtäviini kuului esimerkiksi kyselytutkimuksen toteutus ja opiskelijoiden työelämäoppaiden koonti. Työtehtävissä tarvitsin muun muassa luovuutta, suurien kokonaisuuksien

hallintaa, kriittistä ajattelua, tiedonhakutaitoja ja kykyä tehdä eettisesti tutkimusta. Harjoittelussa pääsin konkreettisesti hyödyntämään näitä erilaisia, opinnoista kertyneitä taitoja. Samalla kasvatin ammatillista itseluottamusta, jota tarvitaan etenkin työhaussa.

Työmarkkinoilla on ollut tuulista, ja sain tovin etsiä työpaikkaa. Työhaun ohessa kävin työvalmennuksessa saamassa vinkkejä työnhakuun, ja tein täydentäviä opintoja markkinoinnin ja viestinnän parista. Lopulta sinnikkyys palkittiin, ja aloitin vuoden 2024 kesäkuussa sihteerin tehtävässä Puolustusvoimilla. Työnantaja on pysynyt samana, mutta työskentelen nykyään arkiston puolella dokumentoijana.

Työuran alussa voi olla haasteita löytää töitä, mutta sinnikkyydellä ja oman osaamisen rohkealla sanoittamisella pääsee pitkälle. Meidän humanistien monipuoliselle osaamiselle on tarvetta työelämässä, ja koen tutkinnon antaneen hyvät eväät monenlaisiin tehtäviin.

JESSI TASANKO: MATKALLA MAISTERIKSI - SIVUAINEISTA UUDENLAISIA LÄHESTYMISTAPOJA GRADUUN

Opintoni Turun yliopiston historian laitoksella lähtivät käyntiin vuonna 2017, ja kandidiksi valmistumisen jälkeen maisterivaihe odotti kulman takana. Opiskelussa olin aiemmin keskittynyt muun muassa kansainvälisiin suhteisiin ja Pohjois-Amerikan tutkimukseen, mutta erityisesti maisteriopintojen aikana koen todella löytäneeni oman akateemisen polkuni. Tähän vaikuttivat varsinkin sukupuolentutkimuksen sivuaineopinnot, jotka tarjosivat itselleni uudenlaisia näkökulmia opintoihin.

Maisterivaiheessa pääsin syvennymään juuri niihin teemoihin, joista olin eniten kiinnostunut: maahanmuuttoon ja queer-näkökulmiin sekä varsinkin näiden risteymiin kokemustasolla. Nämä kokonaisuudet sain lopulta myös yhdistettyä pro gradu -tutkielmaani, jossa käsitelisin queerien amerikankuubalaisten ja -kiinalaisten kokemuksia häpeästä ja häpeämättömyydestä sarjakuvaromaaneja tarkastelemalla.

Itse aiheen valinta, lähdeaineiston etsintä ja teoreettisen viitekehyksen muodostaminen vaativat paljon

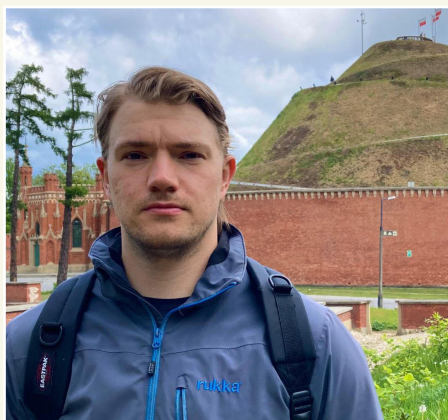
suunnittelua ja veivät aikaa, mutta lopputuloksena oli innovatiivinen tutkielma, jossa haastoin itseäni akateemisesti. Esimerkiksi sarjakuvaromaaneihin tutustuminen osoittautui todella mielenkiintoiseksi prosessiksi, johon sain tukea myös Turun yliopiston sarjakuvatutkimuksen asiantuntijoilta. Maisterivaiheeseen ja tutkielman kirjoittamiseen kuului haasteita, mutta ennen kaikkea pidän tätä oppimisen matkaa erittäin palkitsevana kokemukseksi. Keväällä 2024 sain ilokseni kuulla tulleeeni valituksi vuoden 2023 humanistimaisteriksi.

Valmistumisen jälkeen olen päässyt käsittelemään opiskelemiani teemoja ja aihealueita työelämässä. Yliopisto-opintoni ja varsinkin maisterivaiheessa valitsemani suuntaukset ovat tukeneet minua valtavasti työmaailmaan siirtyessä. Osaamista ja tietämystä kansainvälisistä

suhteista, tasa-arvokysymyksistä sekä maahanmuutosta arvostetaan ja tälle osaamiselle on aitoa tarvetta. Näiden teemojen ymmärtäminen myös niiden historiallisissa konteksteissa tarjoaa mahdollisuuden monipuolisiin työtehtäviin.

JOONAS LÄPIKIVI: EMHIN MAISTERIOPINNOT - VALINNANVARAA JA MAHDOLLISUUKSIA

Euroopan ja maailman historia oli itselle luonnollinen valinta, sillä omat mielenkiinnon kohteet vaihtelevat laidasta laitaan, mikä sitten palveleekin mainiosti omia opinnoja. Vaikka ollaan tekemisissä laajojen aiheiden parissa, löytyy opintojen seasta myös valinnanvaraa kurssitarjonnasta omien mielenkiinnonkohteiden mukaan. Tätä edistää henkilökunnan erilaiset erikoistumiset, joista on paljon hyötyä gradu-seminaarissa. Mahdollisuuksia on myös kohdata täysin uusia aiheita ja teemoja, kuten itselleni kävi. Liikkuvuus ja monikulttuurisuus -kurssi avasi minulle tuoreen näkökulman

ajatella menneisyyttä yllirajaisesti tai transnationaalisesti. Kurssin materiaalien pohjalta päätinkin alun perin tehdä oman graduni Hollannin Itä-Intian kauppakomppaniasta

kyseisistä näkökulmista käsin. Mutta kuten tutkimuksessa voi käydä, suunnitelmat vaihtuivat ja päädyinkin tekemään gradua 1500-luvun lopun globalisoitumisesta

alankomaalaisen Jan Huygen van Linschotenin kautta. Siinä yhdistyy osuvalla tavalla niin Euroopan, kuin maailmankin historiaa.

SAMULI OKSANEN: HISTORIOITSIJANA TYÖELÄMÄSSÄ - TIEDONHALLINTAA VALTIONHALLINNON YTIMESSÄ

Valmistuin maisteriksi Euroopan ja maailman historian oppiaineesta heinäkuussa 2022. Seitsenvuotisen opintotaipaleeni aikana ehdin pääaineeni ohessa opiskella muun muassa valtio-oppia, poliittista historiaa sekä italian ja ranskan kieliä. Mukaan mahtui myös muutama kurssi tietojenkäsittelytieteistä sekä taloustieteestä. Valtaosa samaa opiskelupolkua kulkevista kollegoistani oli työllistynyt valtionhallinnon palvelukseen, eikä omasta työpolustanikaan toistaiseksi muodostunut poikkeusta. Tammi-kuussa 2023 aloitin työt Valtioneuvoston kanslian tiedonhallintayksikössä, jossa työskentelen EU-asiakirjahallinnon parissa. Toimenkuvaani sisältyy monenkirjavia

tehtäviä sähköisestä asiakirjahallinnosta asiakaspalveluun sekä kouluttamistehtäviin.

Kanslian toimialueeseen kuuluvat niin hallitusohjelman toimeenpannon valvonta, valtioneuvoston johta-

miseen liittyvät tehtävät, kuin myös Suomen EU-politiikan koordinointi. Oma työnkuvani liittyy EU-asioiden kentälle, ja unionin toiminta, erityisesti päätöksenteon ja sen valmistelujen osalta, on tullut varsin tutuksi. Historian alumnin näkökulmasta todettakoon, että työskentely Valtioneuvoston linnan kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa ympäristössä, Senaatintorin laidalla, tuntuu harvinaiselta etuoikeudelta. Linnan käytävillä kävellessä historiaa on alati läsnä, mistä kaikkein konkreettisimmin todiste löytyy Eugen Schaumanin muistolaatta eräässä linnan portaikoista.

Työelämässä olen varsin nopeasti saanut huomata, miten mainiot valmiudet historian tutkinto antaa esimerkiksi valtionhallinnossa toimimiseen ja yhteiskunnalliseen vaikuttamistyöhön. Kollegoistani varmasti yli puolella on maisterin tutkinto historian alalta, loppuilla valtiotieteistä. Koen, että erityisesti Euroopan ja maailman historian kansainvälinen näkökulma laaja-alaisella lähestymistavallaan on antanut minulle erinomaiset valmiudet tarkastella globaalin maailman toimintaa. Historian opinnot auttavat hahmottamaan laaja-alaisia asiakokonaisuuksia, tietomassojen analysointia, sekä kriittistä tiedonarviointia erittäin yksityiskohtaisesti ja ammattimaisesti.

Opintojeni aikana pääsin myös hyödyntämään kielitaitoani, pro gradu -tutkielmani lähdeaineiston ollessa pitkälti italialaisia sanomalehtikirjoituksia. Kaikki nämä ovat arvokkaita työelämätaitoja, joita saan hyödyntää tehtävissäni päivittäin. Mitä tulee yhteiskunnallisten toimintamekanismien ja rakenteiden hahmottamiseen ja analysointiin, on historioitsijoilla myös vahvuutenaan kyky katsoa menneisyyteen nykyisyyden ja tulevaisuuden lisäksi, kuten entinen esihenkilöni Suomen Rooman-suurlähetystöstä asian joskus muotoili. Jos juuri sinua kiinnostavat työtehtävät, joissa kansainvälisten näkökulmien ja globaalin maailman yhteiskuntarakenteiden ymmärtäminen on arvokasta, suositelen Euroopan ja maailman historian opintoja lämmöllä ja varauksetta!

MAISTERIOPINNOT EUROOPAN JA MAAILMAN HISTORIAN OPPIAINEESSA

Maisteriopinnot (120 op) koostuvat Euroopan ja maailman historian syventävistä opinnoista (80 op) ja vapaista sivuaineopinnoista (40 op). Euroopan ja maailman historian opinnot suuntautuvat vahvasti kansainvälisyyteen. Ne tukevat monipuolista yleissivistystä ja kehittymistä asiantuntijaksi, joka osaa tarkastella maailmaa avarakatseisesti ja arvioida kriittisesti tietoa, uskomuksia ja arvoja. Monipuolinen kansainvälisten ilmiöiden historian tuntemus tukee työllistymistä asiantuntijatehtäviin sekä kotimaassa että ulkomailla, niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla.

Maisterivaiheen opintoihin kuuluu yleensä kaksi vuotta. Ensimmäisen syksyn aloittaa orientaatiokurssi ja keväällä maisteritutoriaali johdattelee gradutyöhön. Toisena vuonna keskitytään gradun tekemiseen, mitä rytmittää samanaikainen maisteriseminaari. Opintoihin kuuluu myös gradua tukevia teoreettisia

ja menetelmällisiä opintoja sekä temaattisia erikoistumisopintoja. Osa opinnoista on itsenäisiä ja niitä voi suorittaa oman aikataulutuksen mukaan vaikkapa kesäopintoina.

Mari Jaakkola

Osan voi halutessaan suorittaa kursseilla. Tarjolla on esimerkiksi tutkimusmenetelmiin liittyvää opetusta sekä oppiaineen temaattisiin vahvuusalueisiin liittyviä vaihtuvia luento- ja harjoituskursseja.

MONIA SUUNTIA TULEVAISUUTEEN

Euroopan ja maailman historian pääaineopintojen ohessa voit valmistua lukion tai yläkoulun opettajaksi tai asiantuntijaksi museo- tai arkistoalalle. Monet meiltä valmistuneet työskentelevät esimerkiksi valtionhallinnossa, kansainvälisissä tai kotimaisissa järjestöissä, sekä tiedottajana tai toimittajana.

Oppiaineemme kouluttaa myös tohtoreita historian, kulttuurin ja taiteiden tutkimuksen tohtoriohjelma Junon kautta. Tohtoriohjelma tarjoaa korkeatasoista, kansainvälistä tutkijakoulutusta. Ohjaamme sinua väitöskirjatyösi edistämisessä sekä tuemme verkostoitumistasi tiedeyhteisöön.

Tohtoriksi valmistumisen jälkeen kykenet itsenäiseen, uutta, kriittistä tieteellistä tietoa tuottavaan ja hyvän tieteellisen käytännön periaatteita noudattavaan tutkimustyöhön. Tieteellisen työn toteuttamisen ohella saat valmiuksia tutkija-opettajan uralle, vaativiin asiantuntijatehtäviin, akateemisten verkostojen ylläpitämiseen ja kansainväliseen tieteelliseen julkaisutoimintaan.

Turun yliopistossa haku tohtorikoulutukseen järjestetään kahdesti vuodessa: syksyllä ja keväällä.

Hakuajat jatkokoulutukseen sekä muuta lisätietoa löydät osoitteesta <https://www.utu.fi/fi/opiskelijaksi/historian-kulttuurin-ja-taiteiden-tutkimuksen-tohtoriohjelma>

Jirka Louhio

Oppiaineen henkilökuntaa emhin 100-vuotisseminaarissa 9.5.2025

Euroopan ja maailman historia

Postiosoite:

Euroopan ja maailman historia

20014 Turun yliopisto

Käyntiosoite:

Arcanuminkuja 1, Turku

Arcanum

@euroopanjamailmanhistoria

Euroopan ja maailman historia –
Turun yliopisto